

עת"א 15248/12/16 - ויקטור גוסב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 15248-12-16 גוסב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	ויקטור גוסב
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית אשר דחתה את בקשתו להעברתו לכלא מעשיהו.

נימוקי הבקשה :

- העותר המרצה עונש מאסר של 20 שנה, שוהה בכלא שיטה, משולב בעבודה במטבח בתפקיד מחסנאי.
 - העותר סובל מבעיות בריאות, עבר צנתור, לוקה בלבו. בשנת 2011 עבר אירוע של "מוות קליני", עבר גם ניתוח בקע. לאחרונה חלה החמרה במצבו הבריאותי. נוטל תרופות נגד לחץ דם ולהסדרת הדופק, נמצא במעקב קרדיולוגי.
 - הגורם המנהלי דחה את בקשתו בנימוק שאין אינדיקציות רפואיות להעברתו ובשל יתרת מאסרו הארוכה.
 - ההחלטה המנהלית שגויה ואיננה תואמת את מצבו הרפואי כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים.
 - העותר הסתמך על הבטחה שלטונית של מפקד האגף בבית סוהר שיטה שאמר לו כי בקשתו אושרה.
 - העותר איננו מקבל את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק בכלא "שיטה", בו הוא שוהה.
- העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 20 שנה, לאחר שהורשע בעבירות של אונס בכח, בעילה שלא כחוק, חבלה גופנית חמורה ותקיפה. תאריך שחרורו המלא - 3/8/2024. מסווג לקטגוריה א'/משטרה, "אלמ"ב" ו"גילוי עריות".

כתב התשובה :

עמוד 1

- ההחלטה המנהלית הדוחה את בקשתו להעברתו לכלא מעשיהו נתקבלה ביום 6/11/16.
 - ההחלטה לגבי מקום בית הסוהר בו ירצה אסיר את עונשו הינה בליבת שיקול הדעת של הגורם המנהלי (רע"ב 1004/12 פרנסואה אבוטבול נ' מ"י).
 - לכתב התשובה צורפה התייחסות רופא המחוז בשב"ס ממנה עולה שהעותר מקבל מענה מקצועי לבעיותיו הרפואיות.
 - "באגף החולים" בכלא מעשיהו, שהוא אגף מצומצם בו שוהים כ - 40 חולים, מוחזקים אסירים חולים במיוחד ומבוגרים מאוד שאינם יכולים לתפקד באופן עצמאי ביום יום וזקוקים לסיוע ותמיכה.
 - מצבו הרפואי של העותר שונה, הוא מתפקד באופן עצמאי, עובד במטבח, לא זקוק לעזרה סיעודית.
- במהלך הדיון ביקשה ב"כ העותר שככל שלא ניתן להעבירו לכלא מעשיהו, שהעותר יועבר לכלא אחר בו מצוי רופא 24 שעות ביממה.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

ההחלטה לגבי מקום בית הסוהר בו ישהה אסיר הינה בליבת שיקול הדעת של הרשות המנהלית השוקלת מגוון רחב של שיקולים, בהם שיקולים כלל מערכתיים.

לא שוכנעתי כי מצבו הרפואי של העותר מחייב העברתו לכלא מעשיהו.

שב"ס אמון על שלומם ובריאותם של האסירים. לצורך כך קיים מערך שלם של גורמי רפואה, כאשר בראש הפירמידה עומדים רופא המחוז והרופא הארצי של שב"ס, להם הוקנו סמכויות שונות בפקנ"צ. על פי התייחסותו של ד"ר פבל ספיבק קצין הרפואה המחוזי של מחוז הצפון בשב"ס, העותר נמצא במעקב וטיפול המרפאה, מקבל טיפול תרופתי קבוע, עובד במטבח אסירים, כעת יציב ללא תלונות רפואיות ו/או פניות למרפאה. האסיר עצמאי, לא זקוק לעזרה סיעודית כלשהי, עובד ומתפקד במטבח, אין התוויה רפואית להעברתו לכלא מעשיהו או לכל בית סוהר אחר. אין מגבלות לשהותו של האסיר בכל בית סוהר.

המסמכים הרפואיים הרבים שצורפו כנספחים לכתב התביעה תומכים באמור בהתייחסות רופא המחוז, שהעותר מקבל את הטיפול והשירות הרפואי בהתאם למצבו.

ב"כ העותר אישרה גם כן שהעותר יוצא לבתי החולים כאשר יש צורך בכך ומקבל את הטיפולים להם הוא זקוק (שורה 14, בעמ' 1 לפרוט' מיום 24/1/17).

באשר לטענה לפיה מסר לו מפקד האגף כי בקשתו אושרה, ההחלטה להעברה לכלא אחר איננה בסמכותו של מפקד האגף. הסמכות היא של "וועדת העברות". אין טענה שמפקד האגף "אִישֵׁר". הטענה היא שמפקד האגף **דיווח** לו שבקשתו אושרה. העמדה הרשמית של שב"ס היא זו שהתגבשה במסגרת ההחלטה ושאותה הציגה ב"כ המשיבה. זוהי ההחלטה המחייבת.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.